

19. oktober 2010

I medfør af § 36, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremkomme med følgende spørgsmål.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Vil Naalakkersuisut inden jul give erstatning til fiskerne, som de anmoder om i katastrofehjælp?
2. Hvordan agter Naalakkersuisut at besvare brevet fra Atammik?
 - a. Fiskerne føler, at de overhovedet ikke har fået noget til gengæld for brugerbetaling, som de har betalt og ønsker at få pengene tilbage. Vil Naalakkersuisut realisere tilbagebetalingen?
 - b. Fiskerne ønsker en erstatning for deres tab i perioden 25. juni – 25. august eller de 294 tons, som de ikke fik fisket op. Hvad agter Naalakkersuisut at gøre ved dette krav?
3. Hvordan agter Naalakkersuisut at rette op på den katastrofe, som fiskerne og fangerne er ramt af?
 - a. På kort sigt?
 - b. På lang sigt?

Begrundelse:

Den 11. oktober kom agtværdige fiskere, fangere, familiemedlemmer, besætningsmedlemmer og arbejdere til pladsen uden for Inatsisartuts mødesal og udråbte deres store nød. Det er den største demonstration, vi har oplevet i vort lands historie. Demonstrationen var stærk med deltagelse fra hele kysten, og viser med alt tydelighed landets vigtigste erhvervs store krise.

Vi er nok alle blevet rystede, og er alle blevet meget berørt følelsesmæssigt og jeg føler stor medlidenhed med dem, da jeg selv kommer fra fiskerfamilie. Landets vigtigste erhverv er også kommet dertil, hvor man ikke mere kan overhøre dem.

Den meget stramme kvotering af fisk kan gøre stor skade på fiskeriet, landets vigtigste erhverv, og det kan slet ikke accepteres.

At fiskerne og fangerne vurderer situationen således, at fiskerne lider stor økonomisk tab og at det kan medføre katastrofe for hele samfundet, finder Siumut det meget alvorligt og opfordrer på det kraftigste Naalakkersuisut, at kvoterne bliver forhøjet for at vende hele situationen.

Lad fiskerne udføre deres erhverv i fred, hvad skal de ellers leve af. Der er masser af fisk til store værdier. Fiskene som er kommet tilbage skal ikke kun fiskes op af vore nabolande, de skal fiskes af vore egne fiskere. Vore fiskere må være de første, vi skal hjælpe og støtte, hvem skal ellers støtte dem, det er vores pligt.

Ruth Heilmann, Siumut